

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Det foreliggende forslag har til formål at tydeliggøre bestemmelser i Inatsisartutloven om Inatsisartut og Naalakkersuisut om Revisionsudvalgets kompetence og adgang til oplysninger og materiale.

Baggrunden for forslagets fremsættelse er, at Naalakkersuisut i forbindelse med Revisionsudvalgets behandling af en undersøgelse om habilitet i forbindelse med Naalakkersuisuts forhøjelse af stenbiderkvoten for 2020 har stillet spørgsmålstejn ved udvalgets krav på udlevering af materiale fra Naalakkersuisut og ved udvalgets kompetence til at tage habilitetsspørgsmålet op til behandling.

Der henvises herved til udvalgets beretning af 7. september 2020 og til Naalakkersuisuts § 37-besvarelse nr. 161/2020 med bilag.

Usikkerheden synes navnlig at knytte sig til Revisionsudvalgets kompetence til at lade iværksætte eller at behandle såkaldt juridisk-kritiske revisionsundersøgelser og at indhente oplysninger og materiale i forbindelse hermed.

Enhver usikkerhed omkring Revisionsudvalgets kompetence og adgang til oplysninger og materiale er stærkt uhensigtsmæssig, såvel af hensyn til den kontrol-opgave, som udvalget varetager, som af hensyn til et velfungerende samspil mellem Inatsisartut og Naalakkersuisut. Formandskabet for Inatsisartut har derfor fundet det påkrævet hurtigst muligt at søge de lovgivningsmæssige rammer herfor tydeliggjort.

Med forslaget tydeliggøres:

- At udvalgets årlige gennemgang af Landskassens regnskaber og revisionens bemærkninger hertil i overensstemmelse med § 39, stk. 1, i Inatsisartutloven om kommunernes og Grønlands Selvstyres budgetter og regnskaber også omfatter revisionens bemærkninger vedrørende juridisk-kritisk revision.

- At udvalget herudover til enhver tid kan iværksætte eller behandle ikke blot forvaltningsrevisions undersøgelser, men også juridisk-kritiske revisionsundersøgelser.
- At udvalgets adgang til at indhente materiale uden at skulle anmode den af Inatsisartut antagne revisor herom gælder i forhold til såvel udvalgets årlige gennemgang af Landskassens regnskaber og revisionens bemærkninger hertil, som i forhold til forvaltningsrevisions undersøgelser og juridisk-kritiske revisionsundersøgelser, som udvalget iværksætter eller behandler.
- At Naalakkersuisut er forpligtet til på udvalgets anmodning at udlevere enhver form for materiale, som er af betydning for udvalgets varetagelse af dets opgaver.

2. Hovedpunkter i forslaget

2.1. Revisionsudvalgets kompetence til at lade iværksætte eller at behandle juridisk-kritiske revisionsundersøgelser

2.1.1. Gældende ret

Inatsisartutloven om Inatsisartut og Naalakkersuisut fastsætter i § 18, stk. 1, 1. pkt., at Revisionsudvalget gennemgår landskassens regnskaber og revisionens bemærkninger hertil én gang om året og fremsætter de spørgsmål og bemærkninger til Naalakkersuisut, som regnskaberne giver anledning til.

Yderligere er det i § 18, stk. 2, 1. pkt., fastsat, at udvalget kan foretage en vurdering af, hvorvidt der er taget passende økonomiske hensyn ved forvaltningen af de midler og driften af de virksomheder, der er omfattet af revision efter stk. 1 (Så kaldt ”forvaltningsrevision”).

Inatsisartutloven om Inatsisartut og Naalakkersuisut har ikke hidtil indeholdt en udtrykkelig hjemmel til, at Revisionsudvalget kan iværksætte eller behandle juridisk-kritiske revisionsundersøgelser, d.v.s. undersøgelser af hvorvidt dispositioner er i overensstemmelse med bevilningsforudsætninger, love og andre forskrifter samt med indgåede aftaler og sædvanlig praksis. Det fremgår imidlertid af den gældende § 18, stk. 1, 1. pkt., at det er udvalgets opgave at gennemgå Landskassens regnskaber, og det følger af § 39, stk. 1, i Inatsisartutloven om kommunernes og Grønlands Selvstyres budgetter og regnskaber, at revisionen af Landskassens regnskaber omfatter juridisk-kritisk revision.

Revisionsudvalget har i hidtidig praksis iværksat eller behandlet flere juridisk-kritiske revisionsundersøgelser. Til eksempel kan nævnes undersøgelse af lejer-til-ejer ordningen (2008),

undersøgelse af Selvstyrets behandling af en licensansøgning fra GreenGems Aps (2011), undersøgelse af Naalakkersuisuts fordeling af makrelkvoten (2015), undersøgelse af processen for indgåelse af servicekontrakter vedrørende passagerbefordring (2017) og undersøgelse om habilitet i forbindelse med Naalakkersuisuts forhøjelse af stenbiderkvoten (2020).

Forvaltningsrevisionsundersøgelser og juridisk-kritiske revisionsundersøgelser, som iværksættes af Revisionsudvalget, betegnes ofte under ét som ”Udvidede forvaltningsrevisionsundersøgelser” eller ”Større undersøgelser”.

Revisionsudvalget har som udgangspunkt ladet sådanne undersøgelser iværksætte gennem den af Inatsisartut antagne revisor. For så vidt angår juridisk-kritiske revisionsundersøgelser har udvalget dog i enkelte tilfælde ladet en undersøgelse iværksætte gennem en advokat. Udvalget har således f.eks. i 2008 ladet iværksætte en undersøgelse af lejer-til-ejer ordningen gennem en lokal advokat-virksomhed, og i 2011 en undersøgelse af Selvstyrets behandling af en licensansøgning fra GreenGems Aps (samt Greenland Venture A/S’ engagement i samme virksomhed).

Yderligere har det i udvalgets praksis været antaget, at udvalget ikke kun kan tage forhold op til vurdering på grundlag af redegørelser, rapporter og responsa m.v., som udvalget selv har ladet den af Inatsisartut antagne revisor eller evt. en advokat udarbejde. Udvalget har således i enkelte tilfælde taget forhold op til vurdering på grundlag af redegørelser, rapporter og responsa m.v., som Naalakkersuisut har ladet den af Inatsisartut antagne revisor eller en advokat udarbejde.

Revisionsudvalget har således i 2015 behandlet en juridisk-kritik revisionsundersøgelse af Naalakkersuisuts fordeling af makrelkvoten samme år. Revisionsundersøgelsen var iværksat af Naalakkersuisut og blev gennemført af den af Inatsisartut antagne revisor. Udvalget har desuden i 2020 behandlet et responsum om habilitet i forbindelse med Naalakkersuisuts forhøjelse af stenbider-kvoten samme år. Det pågældende responsum var udarbejdet af Advokatfirmaet Poul Schmith (kammeradvokaten) på foranledning af Naalakkersuisut.

2.1.2. Formandskabets overvejelser

Det har hidtil været antaget, at Revisionsudvalgets opgaver i kraft af § 39, stk. 1, i Inatsisartutloven om kommunernes og Grønlands Selvstyres budgetter og regnskaber omfatter juridisk-kritisk revision; det vil sige en vurdering af, hvorvidt dispositioner er i overensstemmelse med bevillingsforudsætninger, love og andre forskrifter samt med indgåede aftaler og sædvanlig praksis.

Denne antagelse synes imidlertid nu omtvistet. Der henvises herved til udvalgets beretning af 7. september 2020 og til Naalakkersuisuts § 37-besvarelse nr. 161/2020 med bilag.

Det er Formandskabets opfattelse, at Revisionsudvalget opgaver fortsat bør omfatte juridisk-kritisk revision.

Formålet med juridisk-kritisk revision er overordnet set:

- at opdage regelbrud og bidrage til gennemsigtighed i den offentlige forvaltning
- at øge offentlighedens og borgernes sikkerhed for, at forvaltningens afgørelser er retmæssige
- at øge lovgivers og forvaltende myndigheders sikkerhed for, at fastsatte regler forvaltes korrekt.
- at give anbefalinger eller fremdrage informationer, der kan bidrage til at forebygge regelbrud.

Det blev med § 39, stk. 1, 1. pkt., i Inatsisartutloven om kommunerne og Grønlands Selvstyres budgetter og regnskabsers ikrafttræden 1. januar 2018 pålagt den af Inatsisartut antagne revisor at revidere Landskassens regnskaber i overensstemmelse med god offentlig revisions-skik, det vil sige i overensstemmelse med grundlæggende revisionsprincipper efter internationale standarder.

Heraf følger, at der i tilknytning til den af Inatsisartut antagne revisors revision af årsregnskabet påhviler revisor en pligt til at gennemføre juridisk-kritisk revision af udvalgte emner.

Dette følger også direkte af § 39, stk. 1, 2. pkt. i Inatsisartutloven om kommunerne og Grønlands Selvstyres budgetter og regnskaber.

Juridisk-kritisk revision er således en integreret del af revisionsopgaven, på linje med finansiell revision og forvaltningsrevision, hvilket efter Formandskabets opfattelse bør afspejles i Revisionsudvalgets kompetence.

Revisionsudvalget bør således fortsat have mulighed for at lade iværksætte undersøgelser, såvel i form af forvaltningsrevision som i form af juridisk-kritisk revision.

Udgangspunktet bør fortsat være, at udvalget lader sådanne undersøgelser iværksætte af den af Inatsisartut antagne revisor. Da juridisk-kritiske revisionsundersøgelser imidlertid kan forudsætte en særlig indsigt i juridiske områder, som den af Inatsisartut antagne revisor ikke i alle tilfælde kan forventes at besidde, finder Formandskabet dog, at Revisionsudvalget fortsat

bør have mulighed for eventuelt at lade undersøgelser iværksætte af andre end den af Inatsisartut antagne revisor.

Det er ligeledes Formandskabets opfattelse, at Revisionsudvalget fortsat bør have mulighed for at tage forhold op til vurdering på grundlag af rapporter m.v., som (ikke udvalget, men) Naalakkersuisut har ladet den af Inatsisartut antagne og af Naalakkersuisut uafhængige revisor udarbejde.

Formandskabet har heller ikke fundet det ønskeligt at afskære udvalgets mulighed for at tage forhold op til vurdering på grundlag af rapporter, redegørelser og responsa m.v., som Naalakkersuisut har ladet andre end den af Inatsisartut antagne revisor udarbejde.

Formandskabet er bevidst om de principielle betænkeligheder, der kan være ved, at det kontrolansvarlige parlamentariske udvalgs behandling af forhold sker på grundlag af faglige vurderinger, som er indhentet af Naalakkersuisut, uden om den af Inatsisartut antagne (og af Naalakkersuisut uafhængige) revisor. Dette gælder i særlig grad, hvor Inatsisartut ikke er givet indflydelse på kommissoriet eller sikkerhed for, at alle relevante oplysninger i sagen indgår i grundlaget for den faglige vurdering.

Formandskabet har imidlertid fundet, at værdispildsbetragtninger taler for ikke fuldstændigt at afskære Revisionsudvalget fra at kunne behandle forhold på grundlag af allerede foreliggende (og af Landskassemidler betalte) undersøgelser, som er indhentet af Naalakkersuisut uden om den af Inatsisartut antagne revisor.

Det må herefter være op til udvalget at vurdere, hvorvidt en af Naalakkersuisut indhentet faglig vurdering udgør et egnet og tilstrækkeligt grundlag for udvalgets behandling af de omhandlede forhold. Måtte dette ikke være tilfældet, bør udvalget selv lade iværksætte en revisionsundersøgelse.

2.2.3. Forslaget

Med forslaget indsættes en udtrykkelig hjemmel til, at Revisionsudvalget til enhver tid kan iværksætte eller behandle ikke blot forvaltningsrevisionsundersøgelser, men også juridisk-kritiske revisionsundersøgelser.

Sådanne undersøgelser vil kunne iværksættes ved, at udvalget retter en anmodning herom til den af Inatsisartut antagne revisor. Det vil dog – i overensstemmelse med hidtidig praksis – også være muligt for udvalget alternativt at iværksætte en undersøgelse gennem en advokat

eller anden juridisk ekspertise. Dette vil navnlig kunne være relevant for så vidt angår juridisk-kritiske revisionsundersøgelser.

Udvalget vil – i overensstemmelse med hidtidig praksis – også kunne tage forhold op til vurdering på grundlag af redegørelser, rapporter og responsa m.v., som Naalakkersuisut har ladet f.eks. den af Inatsisartut antagne revisor eller en advokat udarbejde.

Det præciseres endvidere i forslaget, at udvalget – i overensstemmelse med hidtidig praksis – skal give Naalakkersuisut mulighed for at kommentere redegørelser, rapporter og responsa m.v., som udvalget som led i forvaltningsrevisionsundersøgelser eller juridisk-kritiske revisionsundersøgelser har indhentet eller har besluttet at behandle.

Endelig præciseres det i forslaget, at udvalget, hvis udvalget finder det påkrævet, kan orientere Inatsisartut om forvaltningsrevisionsundersøgelser eller juridisk-kritiske revisionsundersøgelser uden at afvente afgivelse af betænkning vedrørende landskassens regnskab. Også dette er i overensstemmelse med hidtidig praksis.

2.2. Revisionsudvalgets adgang til at indhente oplysninger og materiale fra Naalakkersuisut

2.2.1. Gældende ret

§ 18, stk. 3, 1. pkt., i Inatsisartutloven om Inatsisartut og Naalakkersuisut fastsætter, at Revisionsudvalget til brug for sit arbejde kan rekvirere det fornødne materiale, bilag, rapporter m.v. fra den regnskabsførende myndighed.

Om udvalgets arbejde er det i § 18, stk. 1, 1. pkt., i samme Inatsisartutlov fastsat, at udvalget gennemgår landskassens regnskaber og revisionens bemærkninger hertil én gang om året og fremsætter de spørgsmål og bemærkninger til Naalakkersuisut, som regnskaberne giver anledning til. Yderligere er det i § 18, stk. 2, 1. pkt., fastsat, at udvalget kan foretage en vurdering af, hvorvidt der er taget passende økonomiske hensyn ved forvaltningen af de midler og driften af de virksomheder, der er omfattet af revision efter stk. 1.

§ 18, stk. 3, 1. pkt., i Inatsisartutloven om Inatsisartut og Naalakkersuisut om udvalgets adgang til materiale suppleres af § 40 i Inatsisartutloven om kommunernes og Grønlands Selvstyres budgetter og regnskaber, sammenholdt med samme Inatsisartutlovs § 39.

§ 40 i Inatsisartutloven om kommunernes og Grønlands Selvstyres budgetter og regnskaber fastsætter, at Naalakkersuisut skal meddele revisionen enhver oplysning, som er nødvendig til bedømmelse af regnskabet.

§ 39, stk. 1, i samme Inatsisartutlov fastsætter, at revisor reviderer landskassens regnskab i overensstemmelse med god offentlig revisionskik og herunder foretager en kritisk gennemgang af landskassens regnskabsmateriale. Revisor skal herunder efterprøve, om regnskabet er rigtigt, og om de dispositioner, der er omfattet af regnskabsaflæggelsen, er i overensstemmelse med meddelte bevillinger, love og andre forskrifter samt med indgåede aftaler og sædvanlig praksis.

Endelig er det i § 39, stk. 2, i Inatsisartutloven om kommunernes og Grønlands Selvstyres budgetter og regnskaber fastsat, at revisor skal efterkomme de krav vedrørende revisionen, som Inatsisartut stiller, for så vidt de ikke strider mod lov eller god revisionskik.

Revisionsudvalget har således også mulighed for gennem den af Inatsisartut antagne revisor at indhente ”enhver oplysning, som er nødvendig til bedømmelse af regnskabet”, herunder efterprøvelse af om dispositioner, der er omfattet af regnskabsaflæggelsen, er i overensstemmelse med bevillingsforudsætninger, love og andre forskrifter m.v.

Den af Inatsisartut antagne revisor har med hjemmel i disse bestemmelser indhentet materiale fra Naalakkersuisut i forbindelse med forvaltningsrevisionsundersøgelser og juridisk-kritiske undersøgelser iværksat på foranledning af udvalget, f.s.v.a. juridisk-kritiske undersøgelser senest i 2017 (Processen for indgåelse af servicekontrakter vedrørende passagerbefordring).

Det har hidtil været antaget, at Revisionsudvalget med hjemmel i § 18, stk. 3, 1. pkt., i Inatsisartutloven om Inatsisartut og Naalakkersuisut har adgang til også uden bistand fra den af Inatsisartut antagne revisor at rekvirere materiale fra Naalakkersuisut til brug for forvaltningsrevisionsundersøgelser og juridisk-kritiske revisionsundersøgelser.

Bestemmelsen har navnlig haft selvstændig betydning på et indledende stade, hvor udvalget søger at afklare, om der er grund til at iværksætte en revisionsundersøgelse, eller om en undersøgelse iværksat på foranledning af Naalakkersuisut udgør et egnet og tilstrækkeligt grundlag for udvalgets behandling af de omhandlede forhold.

Yderligere har bestemmelsen haft selvstændig betydning, hvor udvalget har valgt at lade en juridisk-kritisk undersøgelse gennemføre af andre end den af Inatsisartut antagne revisor, således som det f.eks. var tilfældet i 2008 (Lejer-til-ejer ordningen) og i 2011 (Undersøgelse af Selvstyrets behandling af en licens-ansøgning fra GreenGems Aps).

Det har dog også været antaget, at bestemmelsen kan anvendes, hvis udvalget i forbindelse med en revisionsundersøgelse ønsker at indhente supplerende oplysninger eller materiale, ligesom bestemmelsen kan anvendes i forbindelse med udvalgets behandling af landskassens regnskaber.

Udvalget har således f.eks. indhentet supplerende materiale fra Naalakkersuisut i forbindelse med udvalgets behandling af den juridisk-kritiske revisionsundersøgelse af makrelkvotetildelingen i 2015, som på Naalakkersuisuts foranledning samme år blev udarbejdet af den af Inatsisartut antagne revisor.

Også i forbindelse med udvalgets behandling af landskassens regnskaber har udvalget i flere tilfælde indhentet materiale fra Naalakkersuisut, således f.eks. i 2012 (Analyse af udgifter til patientrejser), 2015 (Intern juridisk vurdering af lovligheden af Naalakkersuisuts beslutning om ikke at udbetale tilskud til landsdækkende aviser) og i 2019 (Analyse af forsikringsforhold).

2.2.2. Formandskabets overvejelser

Det har hidtil været antaget, at Revisionsudvalgets opgaver i kraft af § 39, stk. 1, i Inatsisartutloven om kommunernes og Grønlands Selvstyres budgetter og regnskaber omfatter juridisk-kritisk revision, og at § 18, stk. 3, 1. pkt., i Inatsisartutloven om Inatsisartut og Naalakkersuisut derfor giver udvalget adgang til også uden bistand fra den af Inatsisartut antagne revisor at rekvirere materiale fra Naalakkersuisut til brug for juridisk-kritisk revision.

Denne antagelse synes imidlertid nu omtvistet. Der henvises herved til udvalgets beretning af 7. september 2020 og til Naalakkersuisuts § 37-besvarelse nr. 161/2020 med bilag.

Det er Formandskabets opfattelse, at Revisionsudvalget under hensyn til den kontrol-opgave, som udvalget varetager, fortsat bør have adgang til enhver form for materiale, som er af betydning for revisionen af landskassens regnskaber, hvad enten det gælder finansiel revision, forvaltningsrevision eller juridisk-kritisk revision.

Det er endvidere Formandskabets opfattelse, at Revisionsudvalget fortsat skal kunne rekvirere alt sådant materiale uden at være henvist til at skulle gøre dette gennem den af Inatsisartut antagne revisor.

Udvalgets adgang til at indhente materiale uden bistand fra den af Inatsisartut antagne revisor vil navnlig kunne have betydning på et indledende stade, hvor udvalget søger at afklare, om der er grund til at iværksætte en revisionsundersøgelse, eller om en undersøgelse iværksat på

foranledning af Naalakkersuisut udgør et egnet og tilstrækkeligt grundlag for udvalgets behandling af de omhandlede forhold.

2.2.3. Forslaget

Med forslaget pålægges Naalakkersuisut en udtrykkelig forpligtelse til på Revisionsudvalgets anmodning at meddele udvalget enhver oplysning, og udlevere enhver form for materiale, som er af betydning for udvalgets varetagelse af udvalgets opgaver, såvel i forhold til udvalgets gennemgang af landskassens regnskaber som i forhold til forvaltningsrevisionsundersøgelser og juridisk-kritiske revisionsundersøgelser, som udvalget måtte overveje eller beslutte at lade iværksætte eller behandle.

2.3. Parallelopstilling af gældende ret og ændringsforslaget

Forslaget sammenholdt med gældende ret	
<i>Gældende formulering</i>	<i>Ændringsforslaget</i>
	§ 1 I inatsisartutlov nr. 26 af 18. november 2010 om Inatsisartut og Naalakkersuisut, som ændret ved inatsisartutlov nr. 12 af 29. november 2013, inatsisartutlov nr. 30 af 9. december 2015 og Inatsisartutlov nr. 2 af 29. maj 2020, foretages følgende ændringer:
<p>§ 18. Udvalg for Revision af Landskassens Regnskaber gennemgår landskassens regnskaber og revisionens bemærkninger hertil én gang om året og fremsætter de spørgsmål og bemærkninger til Naalakkersuisut, som regnskaberne giver anledning til. Spørgsmål og bemærkninger tillige med besvarelser fra Naalakkersuisut forelægges Inatsisartut.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Udvalget kan foretage en vurdering af, hvorvidt der er taget passende økonomiske</p>	<p>1. § 18 affattes således: ” § 18. Revisionsudvalget gennemgår landskassens regnskaber og revisionens bemærkninger hertil 1 gang om året og fremsætter de spørgsmål og bemærkninger til Naalakkersuisut, som regnskaberne og revisionens bemærkninger giver anledning til. Udvalgets spørgsmål og bemærkninger tillige med besvarelser fra Naalakkersuisut forelægges Inatsisartut.</p>

<p>hensyn ved forvaltningen af de midler og driften af de virksomheder, der er omfattet af revision efter stk. 1. Redegørelser, rapporter m.v. udarbejdet til brug for vurderingen fremsendes umiddelbart efter modtagelse til Naalakkersuisut til orientering.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Udvalget kan til brug for sit arbejde rekvirere det fornødne materiale, bilag, rapporter m.v. fra den regnskabsførende myndighed. Hvis et udvalgsmedlem kræver det, skal udvalget rekvirere nævnte materiale.</p>	<p><i>Stk. 2.</i> Udvalget kan til enhver tid iværksætte eller behandle undersøgelser af:</p> <p>1) hvorvidt der er taget passende økonomiske hensyn ved forvaltningen af de midler og driften af de virksomheder, der er omfattet af regnskabet, og</p> <p>2) hvorvidt dispositioner, der er omfattet af regnskabsaflæggelsen er i overensstemmelse med meddelte bevillinger, love og andre forskrifter samt med indgåede aftaler og sædvanlig praksis.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Udvalget giver hurtigst muligt Naalakkersuisut mulighed for at kommentere redegørelser, rapporter og responsa m.v., som udvalget i medfør af stk. 2 har indhentet eller besluttet at behandle.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Udvalget kan, hvis udvalget finder det påkrævet, orientere Inatsisartut om en forvaltningsundersøgelse omfattet af stk. 2 uden at afvente afgivelse af betænkning vedrørende landskassens regnskab.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Naalakkersuisut skal på udvalgets anmodning meddele udvalget enhver oplysning, og udlevere enhver form for materiale, som er af betydning for udvalgets varetagelse af udvalgets opgaver i henhold til stk. 1-2.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Udvalget indhenter oplysninger og materiale i medfør af stk. 5, hvis mindst 1 medlem af udvalget kræver dette.”</p>
<p>§ 19, stk. 1:</p> <p>Udvalg for Revision af Landskassens Regnskaber fører endvidere kontrol med, hvordan Naalakkersuisut varetager Grønlands Selvstyres aktionærinteresser.</p>	<p>2. § 19, stk. 1, affattes således:</p> <p>” Revisionsudvalget fører endvidere kontrol med, hvordan Naalakkersuisut varetager Grønlands Selvstyres aktionærinteresser.”</p>

	§ 2 Inatsisartutloven træder i kraft den 1. juli 2021.
--	--

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget indebærer alene en tydeliggørelse af den i forvejen gældende retsstilling og medfører derfor hverken økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige.

Revisionsudvalget vil fortsat alene kunne afholde udgifter til undersøgelser, herunder i form af forvaltningsrevision og juridisk-kritisk revision, inden for en bevillingsmæssig ramme, som fastsættes af Formandskabet for Inatsisartut, eller efter konkret, individuel godkendelse fra Formandskabet for Inatsisatut.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget indebærer ingen konsekvenser for erhvervslivet.

5. Konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed

Forslaget indebærer ingen konsekvenser for miljøet, naturen eller folkesundheden.

6. Konsekvenser for borgerne

Forslaget indebærer ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for borgerne.

7. Andre væsentlige konsekvenser

Forslaget har ingen andre væsentlige konsekvenser.

8. Høring af myndigheder og organisationer m.v.

Forslaget har i perioden fra 3. til 17. november 2020 været sendt i høring i Formandens Departement, Finansdepartementet, DcR samt Deloitte.

Høringsparterne er givet mulighed for at aftale fristforlængelse. Der har ikke vist sig behov herfor.

Forslaget har ikke været sendt i offentlig høring, da det i udgangspunktet ikke vil påvirke borgernes retsstilling, men alene samspillet mellem Inatsisartut og Naalakkersuisut, samt disse to institutioners arbejde og vilkår.

Der er modtaget høringssvar fra Formandens Departement, Finansdepartementet, samt DcR.. Ingen af de nævnte høringsparter havde bemærkninger til lovforslaget.

Bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1.

Bestemmelsen regulerer (sammen med gældende Inatsisartuslovs § 19) Revisionsudvalgets opgaver og kompetencer.

(Til § 18, stk. 1)

Bestemmelsen omhandler Revisionsudvalgets årlige gennemgang af landskassens regnskaber og revisionens bemærkninger hertil.

Bestemmelsens 1. pkt. fastsætter, at Revisionsudvalget gennemgår landskassens regnskaber og revisionens bemærkninger hertil én gang om året og fremsætter de spørgsmål og bemærkninger til Naalakkersuisut, som regnskaberne og revisionens bemærkninger giver anledning til.

Der er tale om en videreførelse af den gældende § 18, stk. 1,1. pkt., alene med følgende ændringer:

Den i Inatsisartutloven hidtil anvendte betegnelse for udvalget ("Udvalg for Revision af Landskassens Regnskaber") foreslås ændret til "Revisionsudvalget", hvilket er den i daglig tale benyttede betegnelse for udvalget og den betegnelse, som anvendes i Forretningsorden for Inatsisartut.

Inatsisartutrevisionens bemærkninger foreslås (udtrykkeligt) inddraget i grundlaget for udvalgets spørgsmål og bemærkninger til Naalakkersuisut.

Den foreslåede bestemmelses udformning har baggrund i, at det med § 39 i Inatsisartutloven om kommunerne og Grønlands Selvstyres budgetter og regnskabsers ikrafttræden 1. januar 2018 er pålagt den af Inatsisartut antagne revisor at revidere Landskassens regnskaber i overensstemmelse med god offentlig revisionsskik.

Dette indebærer, at det i tilknytning til den af Inatsisartut antagne revisors revision af årsregnskabet er revisors ansvar at gennemføre *juridisk-kritisk revision* (det vil sige en vurdering af, hvorvidt dispositioner, der er omfattet af regnskabsaflæggelsen er i overensstemmelse med bevillingsforudsætninger, love og andre forskrifter samt med indgåede aftaler og sædvanlig praksis) og *forvaltningsrevision* (det vil sige en vurdering af, hvorvidt der er taget passende økonomiske hensyn ved forvaltningen af de midler og driften af de virksomheder, der er omfattet af regnskabet, herunder en vurdering af, om der er gjort, hvad der er muligt og rimeligt for at fremme sparsommelighed, produktivitet og effektivitet) af udvalgte emner. Hvis revisor på grundlag af det udførte arbejde konkluderer, at der er anledning til væsentlige kritiske bemærkninger, skal revisor rapportere herom i revisionspåtegningen.

Yderligere er det i § 39 i Inatsisartutloven om kommunerne og Grønlands Selvstyres budgetter og regnskaber – som eksempel på forhold, som skal efterprøves ved revisionen – fastsat, at revisor skal efterprøve, ”om de dispositioner, der er omfattet af regnskabsaflæggelsen, er i overensstemmelse med meddelte bevillinger, love og andre forskrifter samt med indgåede aftaler og sædvanlig praksis”. Denne del af bestemmelsen er videreført uændret fra § 5, stk. 2, i Landstingslov nr. 23 af 3. november 1994 om Grønlands Hjemmestyres regnskabsvæsen m.v.

Med den foreslåede bestemmelse tilsigtes således en tydeliggørelse af, at udvalgets årlige gennemgang og bedømmelse af Landskassens regnskaber ikke alene indbefatter den finansielle revision, men også – i det omfang revisor har haft bemærkninger hertil – forvaltningsrevision og juridisk-kritisk revision.

Bestemmelsens 2. pkt. fastsætter, at udvalgets spørgsmål og bemærkninger tillige med besvarelser fra Naalakkersuisut forelægges Inatsisartut. Der er tale om en indholdsmæssigt uændret videreførelse af den gældende § 18, stk. 1, 2. pkt.

Forelæggelse for Inatsisartut sker i form af udvalgets afgivelse af betænkning til forslag til Inatsisartutbeslutning om godkendelse af landskassens regnskab for det pågældende år.

(Til § 18, stk. 2)

Bestemmelsen fastsætter, at Revisionsudvalget *til enhver tid* kan iværksætte eller behandle undersøgelser af den i nr. 1 og 2, nævnte art (Henholdsvis forvaltningsrevisionsundersøgelser

og juridisk-kritiske revisionsundersøgelser). Den foreslåede formulering har til formål at tydeliggøre, at undersøgelserne kan vedrøre forhold i det indeværende (uafsluttede) såvel som foregående (afsluttede) regnskabsår. En undersøgelse af forhold i f.eks. 2001 kan således gennemføres i 2001, og behøver ikke at afvente udvalgets behandling af landskassens regnskab for 2001.

Dette er i overensstemmelse med hidtidig praksis.

De undersøgelser, som udvalget til enhver tid kan iværksætte eller behandle, omfatter for det første undersøgelser af, hvorvidt der er taget passende økonomiske hensyn ved forvaltningen af de midler og driften af de virksomheder, der er omfattet af regnskabet ("Forvaltningsrevision"). Denne del af bestemmelsen (stk. 2, nr. 1) svarer til den gældende § 18, stk. 2, 1. pkt.

At der er taget "passende økonomiske hensyn" vil sige, at der er gjort, hvad der er muligt og rimeligt for at fremme sparsommelighed, produktivitet og effektivitet.

De undersøgelser, som udvalget til enhver tid kan iværksætte eller behandle, omfatter for det andet (jf. stk. 2, nr. 2) undersøgelser af, hvorvidt dispositioner, der er omfattet af regnskabsafleggelsen er i overensstemmelse med meddelte bevillinger, love og andre forskrifter samt med indgåede aftaler og sædvanlig praksis (Juridisk-kritisk revision).

Udtrykket "dispositioner" omfatter forvaltningsafgørelser, aftaleindgåelse eller andre skridt, der indebærer, at der opstår et krav eller en rettighed.

Offentlige enheders dispositioner forudsætter oftest (men ikke nødvendigvis) bevilling. Dispositioner i form af forvaltningsafgørelser skal desuden have hjemmel i lovgivningen, og skal desuden gennemføres i overensstemmelse med de generelle regler, der gælder for den offentlige forvaltning.

At dispositionen skal være omfattet af regnskabsafleggelsen, indebærer et krav om, at dispositionen enten har en indtægts- eller udgiftsvirkning eller er udtryk for en aktivitet (f.eks. forvaltning af et område, eksempelvis miljøområdet), som er omfattet af en bevilling.

Regelbrud, der konstateres som led i en juridisk-kritisk revision, vil ikke nødvendigvis have betydning for, om oplysningerne i årets regnskab er korrekte.

Forvaltningsrevisionsundersøgelser og juridisk-kritiske revisionsundersøgelser, som iværksættes af Revisionsudvalget, betegnes ofte under ét som ”Udvidede forvaltningsrevisionsundersøgelser” eller ”Større undersøgelser”.

Revisionsudvalget vil normalt lade sådanne undersøgelser iværksætte gennem den af Inatsisartut antagne revisor. Navnlig for så vidt angår juridisk-kritiske revisionsundersøgelser vil det dog alternativt kunne komme på tale at lade en undersøgelse iværksætte gennem en advokat eller anden juridisk ekspertise.

Den foreslåede formulering ”iværksætte *eller behandle*” har til formål at tydeliggøre, at udvalget ikke kun kan tage forhold op til vurdering på grundlag af redegørelser, rapporter og responsa m.v., som udvalget selv har ladet den af Inatsisartut antagne revisor eller f.eks. en advokat udarbejde. Udvalget vil således også kunne tage forhold op til vurdering på grundlag af redegørelser, rapporter og responsa m.v., som *Naalakkersuisut* har ladet f.eks. den af Inatsisartut antagne revisor eller en advokat udarbejde.

Det vil være op til udvalget selv at vurdere, hvorvidt en undersøgelse m.v., som er iværksat på foranledning af *Naalakkersuisut* udgør et egnet og tilstrækkeligt grundlag for udvalgets vurdering af et forhold. Navnlig hvor en sådan undersøgelse er gennemført af andre end den af Inatsisartut antagne revisor, vil udvalgets vurdering heraf bl.a. kunne bero på den nærmere udformning af kommissoriet, og på de oplysninger, *Naalakkersuisut* har stillet til rådighed for undersøgelsen.

Såfremt udvalget ikke finder, at en undersøgelse m.v., som er iværksat på foranledning af *Naalakkersuisut*, udgør et egnet og tilstrækkeligt grundlag for udvalgets vurdering af det pågældende forhold, vil udvalget selv kunne lade iværksætte en undersøgelse.

(Til § 18, stk. 3)

Bestemmelsen fastsætter, at udvalget hurtigst muligt skal give *Naalakkersuisut* mulighed for at kommentere redegørelser, rapporter og responsa m.v., som udvalget i medfør af stk. 2 har indhentet eller besluttet at behandle.

Bestemmelsen viderefører den gældende § 18, stk. 2, 2. pkt., i ændret udformning.

Som noget nyt er det i bestemmelsen præciseret, at *Naalakkersuisut* skal gives mulighed for at *kommentere* de pågældende redegørelser, rapporter og responsa m.v. Dette er i overensstemmelse med hidtidig praksis.

Udvalget kan fastsætte en frist for Naalakkersuisuts afgivelse af kommentarer. Fristen bør i givet fald være rimelig og give Naalakkersuisut den fornødne tid til at gennemgå den pågældende redegørelse eller rapport, med henblik på at kunne påpege eventuelle fejl eller misforståelser og forholde sig til vurderinger, anbefalinger og konklusioner.

Den gældende § 18, stk. 2, 2. pkt., fastsætter, at de pgl. redegørelser, og rapporter m.v. umiddelbart efter modtagelse skal fremsendes til Naalakkersuisut. Formuleringen tager ikke højde for, at udvalget kan beslutte at behandle en redegørelse eller rapport, som Naalakkersuisut selv har ladet udarbejde og således i forvejen er i besiddelse af.

Den foreslåede affattelse af § 18, stk. 3, tager højde for, at Naalakkersuisut skal gives mulighed for at kommentere også sådanne redegørelser og rapporter.

Formuleringen ”hurtigst muligt” er valgt som konsekvens af, at udvalget f.s.v.a. redegørelser eller rapporter, som Naalakkersuisut har ladet udarbejde, bør gives den fornødne tid til at afklare og beslutte, hvorvidt redegørelsen eller rapporten udgør et egnet og tilstrækkeligt grundlag for udvalgets behandling af de omhandlede forhold, eller om udvalget alternativt selv skal lade iværksætte en undersøgelse.

I sidstnævnte tilfælde vil der ikke være behov for at indhente Naalakkersuisuts kommentarer til den redegørelse eller rapport, som Naalakkersuisut har ladet udarbejde, idet denne så ikke vil udgøre grundlaget for udvalgets behandling af de omhandlede forhold.

(Til § 18, stk. 4)

Bestemmelsen fastsætter, at udvalget, hvis udvalget finder det påkrævet, kan orientere Inatsisartut om en forvaltningsundersøgelse omfattet af stk. 2 uden at afvente afgivelse af betænkning vedrørende landskassens regnskab.

Bestemmelsen er ny, men svarer til hidtidig praksis. Revisionsudvalget har således f.eks. orienteret Inatsisartut særskilt om udvalgets behandling af den juridisk-kritiske undersøgelse vedr. makrelkvoter i 2015, og i 2020 om udvalgets behandling af advokatundersøgelsen vedr. habilitet i forbindelse med Naalakkersuisuts forhøjelse af stenbiderkvoten.

Ofte vil såvel politiske hensyn som hensynet til det ansvarlige medlem af Naalakkersuisut kunne tale for, at udvalget orienterer Inatsisartut uden at afvente afgivelse af betænkning vedrørende landskassens regnskab.

Bestemmelsen regulerer ikke i hvilken form, udvalget i givet fald skal orientere Inatsisartut. Orientering vil f.eks. kunne ske gennem afgivelse af en beretning, men også f.eks. i form af en orienteringsskrivelse.

(Til § 18, stk. 5)

Bestemmelsen fastsætter, at Naalakkersuisut på udvalgets anmodning skal meddele udvalget enhver oplysning, og udlevere enhver form for skriftligt eller elektronisk materiale, som er af betydning for udvalgets varetagelse af udvalgets opgaver i henhold til stk. 1-2.

Bestemmelsen træder i stedet for den gældende § 18, stk. 3, 1. pkt., som fastsætter, at udvalget til brug for sit arbejde kan rekvirere det fornødne materiale, bilag, rapporter m.v. fra den regnskabsførende myndighed.

Formålet med den foreslåede formulering er at tydeliggøre, at udvalgets krav på oplysninger og materiale ikke kun gælder i relation til finansiel revision, men også i relation til forvaltningsrevision og juridisk-kritisk revision.

Bestemmelsen suppleres af § 40 i Inatsisartutloven om kommunernes og Grønlands Selvstyres budgetter og regnskaber, sammenholdt med samme Inatsisartutlovs § 39.

§ 40 i Inatsisartutloven om kommunernes og Grønlands Selvstyres budgetter og regnskaber fastsætter, at Naalakkersuisut skal meddele revisionen enhver oplysning, som er nødvendig til bedømmelse af regnskabet.

§ 39, stk. 1, i samme Inatsisartutlov fastsætter, at revisor reviderer landskassens regnskab i overensstemmelse med *god offentlig revisionsskik* og herunder foretager en kritisk gennemgang af landskassens regnskabsmateriale. Revisor skal herunder efterprøve, om regnskabet er rigtigt, og om de dispositioner, der er omfattet af regnskabsaflæggelsen, *er i overensstemmelse med meddelte bevillinger, love og andre forskrifter samt med indgåede aftaler og sædvanlig praksis*.

Endelig er det i § 39, stk. 2, i Inatsisartutloven om kommunernes og Grønlands Selvstyres budgetter og regnskaber fastsat, at revisor skal efterkomme de krav vedrørende revisionen, som Inatsisartut stiller, for så vidt de ikke strider mod lov eller god revisionsskik.

Revisionsudvalget har således mulighed for gennem den af Inatsisartut antagne revisor at indhente ”enhver oplysning, som er nødvendig til bedømmelse af regnskabet”, herunder efterprøvelse af om dispositioner, der er omfattet af regnskabsaflæggelsen, er i overensstemmelse med bevillingsforudsætninger, love og andre forskrifter m.v.

Den foreslåede bestemmelse giver (på samme måde som den gældende § 18, stk. 3, 1. pkt.) udvalget mulighed for *selv* (d.v.s. uden at involvere den af Inatsisartut antagne revisor) at indhente materiale fra Naalakkersuisut. Bestemmelsen har navnlig selvstændig betydning, på et indledende stade, hvor udvalget søger at afklare, om der er grund til at iværksætte en revisionsundersøgelse, eller om en undersøgelse iværksat på foranledning af Naalakkersuisut udgør et egnet og tilstrækkeligt grundlag for udvalgets behandling af de omhandlede forhold.

Yderligere har bestemmelsen selvstændig betydning, hvor udvalget vælger at lade en juridisk-kritisk undersøgelse gennemføre af andre end den af Inatsisartut antagne revisor.

Bestemmelsen kan dog også anvendes, hvis udvalget i forbindelse med en revisionsundersøgelse ønsker at indhente supplerende oplysninger eller materiale, ligesom bestemmelsen kan anvendes i forbindelse med udvalgets behandling af Landskassens regnskaber.

Dette er i overensstemmelse med hidtidig praksis.

Den foreslåede bestemmelse giver Revisionsudvalget mulighed for at indhente enhver oplysning og enhver form for materiale, som er af betydning for udvalgets varetagelse af udvalgets opgaver i henhold til stk. 1-2, hvilket for det første vil sige udvalgets gennemgang af landskassens regnskaber og revisionens bemærkninger hertil, og for det andet udvalgets iværksættelse eller behandling af forvaltningsrevisions-undersøgelser og juridisk-kritiske revisionsundersøgelser.

Naalakkersuisuts pligt til at udlevere materiale til udvalget omfatter i henhold til den foreslåede bestemmelse enhver form for materiale. Forpligtelsen indskrænker sig således ikke til regnskabsbilag eller andet materiale af relevans for finansiel revision. Dette skal dels ses i lyset af den kontrolfunktion, udvalget udøver i form af iværksættelse eller behandling af forvaltningsrevisions-undersøgelser og juridisk-kritiske revisionsundersøgelser; dels i lyset af, at den af Inatsisartut antagne revisors revision af landskassens regnskab i henhold til § 39, stk. 1, i Inatsisartutloven om kommunernes og Grønlands Selvstyres budgetter og regnskaber også omfatter såvel forvaltningsrevision som juridisk-kritisk revision.

Naalakkersuisuts pligt til at udlevere materiale til udvalget omfatter også materiale, som alene forefindes elektronisk, f.eks. e-mails.

Også materiale, som er undtaget offentlighedens ret til aktindsigt i medfør af Landstingsloven om offentlighed i forvaltningen (herunder f.eks. Naalakkersuisut-oplæg, referater af Naalakkersuisut-møder, interne arbejdsdokumenter og brevveksling med sagkyndige til brug i retssager eller ved overvejelse af, om retssag bør føres) er omfattet af Naalakkersuisuts udleveringspligt over for udvalget.

Den foreslåede bestemmelse forpligter Naalakkersuisut til at udlevere sådanne oplysninger og sådant materiale *på udvalgets anmodning*. Der er ikke med denne formulering tilsigtet en indskrænkning af den forpligtelse, som Naalakkersuisut i medfør af § 6, stk. 2, i landstingsloven om Naalakkersuisutmedlemmers ansvarlighed kan have til *uopfordret* at henlede Inatsisartut's opmærksomhed på oplysninger, der er af væsentlig betydning for Inatsisartut's bedømmelse af en sag.

Den gældende bestemmelse giver udvalget adgang til at rekvirere "det fornødne materiale, bilag, rapporter m.v. *fra den regnskabsførende myndighed*." Formuleringen er videreført fra § 17, stk. 2, i landstingslov nr. 11 af 20. oktober 1988 om landstinget og landsstyret, og er historisk betinget. "Den regnskabsførende myndighed" har – i hvert fald oprindeligt – skulle læses som "Den pågældende regnskabsførende myndighed", idet Grønlands Hjemmestyre i 1988 endnu ikke havde etableret en central regnskabsafdeling.

Formuleringen er ikke videreført i forslaget til affattelse af § 18, stk. 5.

Dette skyldes for det første, at formuleringen *kunne* læses som en kompetence til at indhente oplysninger og materiale direkte fra administration, uden om den ansvarlige naalakkersuisoq. En sådan retsstilling ville være problematisk. Forfatningsretligt antages det således at følge af en ministers retlige og parlamentariske ansvar for administrationen, at ministeren har krav på, at spørgsmål fra medlemmer og udvalg i parlamentet inden for ministerens ansvarsområde rettes til ministeren.

En yderligere årsag til, at formuleringen ikke er videreført, er, at Formanden for Naalakkersuisut i henhold til § 23, stk. 1, i Inatsisartutloven om Inatsisartut og Naalakkersuisut fordele anliggender mellem medlemmerne af Naalakkersuisut, og således har kompetence til at fastsætte en ordning, hvor udvalget henvises til at indhente oplysninger og materiale gennem et hvilket som helst andet medlem af Naalakkersuisut.

I praksis har udvalget hidtil rekvireret materiale (og indhentet oplysninger) vedr. landskassens regnskaber gennem Naalakkersuisoq for Finanser, mens materiale (og oplysninger) relateret til forvaltningsrevision og juridisk-kritisk revision er indhentet gennem det medlem af Naalakkersuisut, hvis ansvar undersøgelsen vedrører.

Til nr. 2.

Den i Inatsisartutloven hidtil anvendte betegnelse for udvalget ("Udvalg for Revision af Landskassens Regnskaber") foreslås ændret til "Revisionsudvalget", hvilket er den i daglig tale benyttede betegnelse for udvalget og den betegnelse, som anvendes i Forretningsorden for Inatsisartut.

Herudover viderefører bestemmelsen den gældende § 19, stk. 1, uden ændringer.

Til § 2

Bestemmelsen angiver forslagets ikrafttrædelsestidspunkt. Det foreslås, at lovændringen træder i kraft den 1. juli 2021.